

PORSZEM A KAGYLÓBAN

Makra Ildikó

Azt álmodtam,
porszem vagyok
egy kagylóban.
Rejtett magamba menekültem
a tenger mélyére merültem.
A kagylóba zárva,
magányomban
arra gondoltam,
lehetnék igazgyöngy
most nyomban.

De ez csak álom.
Igazgyönggyé válnom
egész életem kevés,
ha rejtett magamba zárom.

Porszemek vagyunk mind,
de igazgyönggyé lehetünk,
ha az Úr ránk tekint.
Rejtőzködni mit sem ér.
Hirdetni kell mindenütt,
hogy Ő a bor és a kenyér,
Ki porszemből igazgyöngyöt
hoz létre,
s választ ad
minden miértre.

S mit egyszer majd
mindenki megért:
ha Ő bennünk,
nem kell messze mennünk
a szeretetért.

Forrás: www.keresztenydalok.hu